A°. 1837. N°. 14.

DONDERDAG DEN 16den FEBRUARIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 13 Februarij 1837.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, van den 10den dezer, N°. 160/140, zijn benoemd en aangesteld:

Tot EERSTE LUITENANT, de Tweede Luitenant, J. H. GEURSMAN.

Tot TWEEDE LUITENANT, de Vaandrig, M. KERSTEN; — en

Tot VAANDRIG, CAREL VAN HEES Pz., alle in de divisie *Matappica.*

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 13den Februarij 1837.

Bij resolutie van heden, N°. 170/149; heeft Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, uit aanmerking van de ongesteldheid van den Heer Mr. J. C. PALTHE WESENHAGEN, benoemd *Substituut van den Procureur Generaal*, de qualificatie op den Eersten Adsistent ten burele van den Procureur Generaal CHs. LION ARONS, om als Commissaris van Policie te fungeren, gecontinueerd tot den dag waarop de Heer WESENHAGEN, deszelfs functien zal kunnen aanvaarden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 13 Februarij 1837.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal van heden, N°. 171/150, zijn tot SURNUMERAIR KLERKEN benoemd en aangesteld, SAMUEL COHEN NASSIJ en KAREL JOHANNES NICOLAAS VAN KEMPEN.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Militair Bureau.

Den 14 Februarij 1837.

Bij besluit van Zijne Majesteit den Koning van den 17den September 1836 N°. 109, is de Heer A. QUISTHOUDT benoemd en aangesteld tot TWEEDEN KAPITEIN INGENIEUR, met bepaling dat hij voorloopig in de Kolonie *Suriname* gedetacheerd zal blijven.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

Militair Bureau.

Den 15 Februarij 1837.

Door Zijne Majesteit den Koning zijn bij besluit van den 5den October 1836, No. 109:

1°. Goedgekeurd en bevestigd, de natenoemene door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, in der tijd gedane aanstellingen van Officieren *bij de Schutterij van Paramaribo*; als:

Van EGBERTUS JOHANNIS VAN WIJHE, tot *Eersten Luitenant à la suite*, belast met de functien van *Adjudant* bij den Gouverneur Generaal, dd. 10 Julij 1835.

En

Van DANIEL BENJAMINS, tot *Eersten Luitenant*, dd. 18 November 1835.

2°. Goedgekeurd het in der tijd uit *voormelde Schutterij* verleende *eervol* ontslag

Aan JOHANNIS CORNELIS MULLER Az., als *Eersten Luitenant Adjudant*, dd. 3 Januarij 1835.

Aan LEENDERT VERHAVE, als *Tweeden Luitenant*, dd. 18 Maart 1835.

Aan JOHAN ANDREAS MULLER JR., als *Kapitein*, dd. 4 April 1835.

En

Aan JOHANNIS GROESBEEK, als belast met de dienst van *Chirurgijn-Majoor* bij de Schutterij, dd. 31 December 1835.

3°. Goedgekeurd en bevestigd de natenoemene in der tijd gedane aanstellingen van Officieren *bij de Schutterij van Curaçao*; als:

Van CORNELIS GORSIRA, tot *Kapitein*, dd. 21 Mei 1835.

Van WILLEM HENDRIK GORSIRA, tot *Eersten Luitenant*, dd. 29 Mei 1835.

Van GODHELP ISRAëL HOIJER Cz., tot *Eersten Luitenant*, dd. 29 Mei 1835.

Van BAREND HENDRIK JOOSTEN PLETZ, tot *Tweeden Luitenant*, dd. 29 Mei 1835.

Van PIETER KOENTZE, tot *Tweeden Luitenant*, dd. 29 Mei 1835.

En

Van DANIEL BEEVERS, tot *Chirurgijn-Majoor.*

4°. Goedgekeurd en bevestigd de natenoemene in der tijd gedane aanstellingen van Officieren *bij den Landstorm van Curaçao*; als:

Van WILLEM CRANEVELDT HOIJER, tot *Eersten Luitenant*, dd. 21 Mei 1835.

En

Van ADRIAAN VOS, tot *Eersten Luitenant*, dd. 21 Mei 1835.

5°. Goedgekeurd het in der tijd verleende *eervol* ontslag *uit de Schutterij van Curaçao*:

Aan JOHANNIS PHILIPPUS BOSCH, als *Kapitein*, dd. 21 Mei 1835.

6°. Goedgekeurd en bevestigd de natenoemene in der tijd gedane aanstellingen van Officieren *bij de Schutterij van St. Eustatius*; als:

Van CHARLES MUSSENDEN, tot *Kapitein*, dd. 11 Junij 1827.

Van JONH WILLEM FABRO, tot *Eersten Luitenant*, dd. 11 Junij 1827.

Van JAMES HILL, *Tweeden Luitenant*, dd. 5 Januarij 1833.

En

Van JAN ERNST RINK VAN RADERS, tot *Tweeden Luitenant Adjudant*, dd. 3 October 1834.

7°. Goedgekeurd en bevestigd de natenoemene in der tijd gedane aanstellingen van Officieren *bij de Schutterij van St. Martin*; als:

Van A. HEIJLIGER Lz., tot *Kapitein Kommandant*, dd. 6 Mei 1831.

Van R. R. RICHARDSON, tot *Kapitein*, dd. 6 Mei 1831.

Van D. ATTWELL, tot *Eersten Luitenant*, dd. 6 Mei 1831.

Van W. H. MAILLARD, tot *Tweeden Luitenant*, dd. 6 Mei 1831.

Van J. W. VAN ROMONDT, tot *Tweeden Luitenant*, dd. 6 Mei 1831.

Van A. C. DU CLOUX, tot *Tweeden Luitenant Adjudant*, dd. 19 Junij 1832.

Van T. RICHARDSON, tot *Tweeden Luitenant*, dd. 30 December 1833.

En

Van A. KOLFF, tot *Tweeden Luitenant*, dd. 30 December 1833.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 13den dezer, de Sloep *Ludolph en Constant*, Kapt. F. G. Strong, van Nickerie, hebbende 4 dagen reis; Passagiers: de 1ste Luit. Asmus, Echtgenoot, 2 Kinderen en 2 Bedienden, 2 Sergeanten, 1 Jager en 2 Kanonniers; Mietje Esser met een kind, Jan Willem Ijsbreker, en de volgende Slaven, als: Jane Rose, Alexander, Jean Pierre, Jean Lake, Lake en Aron, aankomende Elisabeth Cameron; Emma en Charlotte, aankomende N. H. Cameron; Sally en Isak, aankomende Ths. Trask.

UITGEKLAARD.

Den 11den, het Schip *Harmonie*, Kapt. A. van der Meijden, naar Amsterdam; lading: 228 vaten Suiker, 49 balen schoone Katoen en 7 balen Kakao.

EEREDIENST BIJ DE HERVORMDE GEMEENTE.

De openbare Godsdienstoefening, zal aanstaande Zondag den 19den dezer maand gehouden worden bij de HERVORMDE GEMEENTE, onder de leiding van den WelEerwaarden en zeer Geleerden Heer C. CONRADI, Predikant, bestemd voor de Protestantsche Gemeente te *Curaçao.*

Paramaribo den 15 Februarij 1837.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 30 December 1836.)

Een particuliere brief uit Parijs van het begin van December, meldt het volgende:

Gij weet, dat het Hof geenen rouw over Karel X heeft aangenomen; de legitimisten wreken zich, door van het hoofd tot de voeten in het zwart gekleed in den schouwburg te verschijnen. Het publiek schijnt daarop volstrekt geene acht te slaan. Wie overigens met den Faubourg St. Germain in eenige betrekking staat, mag er niet anders dan in volle rouwkleeding zich vertoonen; de vrouw des huizes zoude hem in haren salon niet dulden. Daardoor komen dan ook verscheiden lieden in verlegenheid, die noch met de Tuilerien, noch met de legitimistische aristocratie in onmin willen komen. Zoo verhaalt men bij voorbeeld, dat onlangs een heer, in eene loge van het *Theatre-Italien* in gesprek met eene dame uit de adellijke voorstad, zijne regterhand, aan welke hij eenen gelen Handschoen droeg, in zijnen zijzak verbergde en telkens wanneer hij het woord rigtte tot de links van hem zittende dame, die tot het juste-milieu behoorde, deze zijne gele hand weder te voorschijn bragt, waarbij hij dan op de behendigste wijze de rouwende linkerhand aan haar oog wist te onttrekken. Zoo hebben de Carlisten zich hunnen rouw tot eene verlustiging gemaakt; het strekt hun tot vermaak, op deze wijze het Hof te kwellen. Ook is de rouw voordeelig: men spaart veel uit aan linten, hoeden, kleedjes, vederen, enz., welke men zelden te verwisselen heeft. Welligt sluiten de trotsche familien, die tegen het Hof het hoofd opsteken, hare Soirées en onthouden zij zich van de bals, zoodoende de renten bij een houdende, die buitendien, ondanks het milliard van schadeloosstelling, eenigzins kariger vloeijen. Zoo even onderstelde ik het mogelijke geval, dat in eenen avondcirkel van den Faubourg St. Germain iemand in gekleurde kleeding kwalijk zoude ontvangen worden: juist valt mij in, dat zulks metterdaad, plaats gegrepen en tot een vrij geestig weder-antwoord aanleiding gegeven heeft.

Bij den Heer de D.... bevonden zich, vóór ettelijke dagen, des avonds, acht of tien vrouwen in gezelschap, benevens eenige heeren, allen op het naauwstgezetst, in den zwaren rouw gekleed: een ieder zocht, zoo goed het zich doen liet; zijne fysionomie met het kostuum in overeenstemming brengen; eensklaps gaat de deur open, een jongman, geheel Philippistisch gekleed, treed binnen den rok *couleur de Luxor*, het vest van ligte zijden stoffe, gelakte schoenen en gele handschoenen, *beurre frais*. Het gezelschap ergerde zich boven mate, het gemompel en het schampere spottend lagchen nam geen einde; het hadde niet erger kunnen zijn, als de Heer Thiers in persoon herwaarts verdwaald geweest ware. De heer des huizes trad met snelle schreden op den jongen man toe, met de verpletterde woorden: *Mais, mon cher, vous n'êtes mis comme personne. Eh bien* — hernam de jonge heer, zoo ga ik ter deur uit, en ik zal gekleed zijn als iedereen. Welligt zult gij mij vragen wat voor eene kleur het is, couleur de luxor? Dit weet ik u waarlijk niet te zeggen: De kleermaker die den rok gemaakt heeft, de fabrikant die het laken heeft doen weven, weten er niet meer van dan ik, want tot dus verre heeft men den Luxor nog in het geheel niet te zien gekregen. Wat onder van zijne planken-omkleeding van hem uitsteekt is zoo zeer bemorst, dat daaraan geene kleur te herkennen is. Maar wat gaat dit ook den kleermaker of den fabrikant aan? Indien zij wachten willen dat de Luxor zich hadde laten zien, zou geen mensch hen hunne waren meer afkoopen. En daar wij nu toch van de mode spreken, wil ik hier bijvoegen, dat de dames halve laarzen dragen; zoo gaat het trapsgewijze voort. Vóór ettelijke jaren kwamen de pantalons op; thans hebben de Parijssche schoonen bottines; zij rooken sigaren; zij schrijven Opera's, zij rijden te paard en mennen den Tilbury. Weldra zullen zij snorbaarden dragen; en alles wat zij van het mannelijke geslacht overnemen, staat haar wèl, want het stemt volkomen met haar moedig manachtig voorkomen overeen.

Ook dit jaar schijnen de tulbans voor de Dames *en grande toilette*, de meest geliefkoosde coiffure te blijven; men ziet dezelven in groote pracht, van cachemier, met fijne Oost-Indische paarlen doorweven. Bij den raadspresident bevonden zich, vóór ettelijke dagen, in eene soirée, eenige Heeren en eene menigte Dames met dit hoofdhulsel gesierd. Een vreemd gezant maakte deswegens den Heer Molé deze aanmerking: Gij hebt daar eene schoone *meerderheid van Turbans* vereenigd. *C'est toujours ça*, voegde hij met eenen spottenden glimlach er bij. In het voorbijgaan stippen wij hier aan, dat de vrijlating der gevangenen van het kasteel van Ham, in de eerste plaats en voornamelijk, aan de bemoeijingen van den Heer Molé te danken is. Wij hebben echter met de Modes nog niet gedaan; wij hebben eene der gewigtigste usurpatien van de vrouwen over het hoofd gezien: zij bezigen tot hare kleedjes laken, en niet *Drap de Dames*, maar wel wezenlijk *mannen* laken, *Couleur de pain brulé*, of *Bleu de Cour*.

Mengelwerk.

WENKEN VOOR HET TOILET VAN JONGE DAMES.

Onder de verschillende middelen, waardoor eene jonge dame haren goeden smaak en tevens hare verstandelijke voorregten aan den dag leggen kan, is geen zoo zeer in het oog loopende als de zorg voor haar toilet. In den vorm en de beschikking der vrouwelijke kleeding doet zich eene oneindige verscheidenheid van stijl voor, vermits dezelve veel minder aan vaste regelen onderworpen is dan de kleeding der mans, en ofschoon de eerstgemelde steeds den invloed van den tijdelijk heerschenden smaak ondervindt, geschiedt zulks echter op eene zoo onbepaalde wijze, dat aan iedere dame voor de werking harer scherpzinnigheid en van haar gezond verstand met betrekking tot haren persoon en haar uiterlijk voorkomen, nog eene wijde speelruimte overgelaten is. Het is bij dames eene heerschende dwaling van den tegenwoordigen en welligt ook van den verleden tijd, dat zij zich met angstvallige naauwgezetheid aan eene mode onderwerpen, zonder alvorens te overleggen, of ook die mode voor hare persoonlijke gesteltenis al dan niet voordeelig is. Deze misslag in de teedere en gewigtige aangelegenheden van het toilet behoorde met de uiterste zorg vermeden te worden. In ieder geval moet eene jonge dame, waar het mogelijk is, haar eigen gezond oordeel volgen, en bepaaldelijk steeds *die* wijze van kleeding aannemen, van welke haar goede smaak haar zegt, dat dezelve haar het beste kleedt. Daar wij ons geene diktatuur over dit gewigtig onderwerp willen aanmatigen, vergenoegen wij ons te dezen aanzien hier een bekort uittreksel mede te deelen, van een in Engeland over deze aangelegenheid uitgegeven werk:

»Ofschoon het toilet, » zegt de Schrijver," nimmer de aandacht van de hoogere pligten des levens behoort af te trekken, zoo is toch hetzelve, vermits, hoe eenvoudig dezelve ook zijn moge, de kleeding eener jonge dame als een kenmerk van haren smaak wordt aangezien: voorzeker harer oplettendheid waardig. Haar hoofdoogmerk te dezen aanzien behoort te zijn, genoegzame vaardigheid en goeden smaak te verkrijgen, om bij het zich kleeden alles in den mogelijkst korten tijd te verrigten, ten einde geene inbreuk te doen op de uren, die aan de nuttige werkzaamheden des levens of aan de verfraaijing der ziel behooren gewijd te zijn. Het geeft blijk van eene lofwaardige denkwijze bij eene jeugdige dame, wanneer zij naar de veelvuldig-verscheidene wisseling der Mode, aan welke zij in zekeren zin gedwongen is zich te onderwerpen, slechts met matiging zich stikt; wanneer zij meer naar bevalligheid en kieschheid, dan naar pracht van kleeding schreeft, wanneer zij zoo dikwerf het doenlijk is, eenen overvloed van sieraden; (die over het algemeen den jeugd nimmer wel staat), aan eene behoorlijke netheid ten offer brengt, die even verre van het te zeer gezochte, als van het onachtzame verwijderd blijft; wanneer zij de onschatbare kunst leert om aan de eenvoudigste voorwerpen harer kleeding bevalligheid bij te zetten, daardoor dat dezelven behoorlijk aan haren persoon voegen, en met de overige gedeelten der kleeding harmonisch versmolten, of op eene gepaste wijze met dezelven gekontrasteerd worden; welk laatste punt voorzeker een der gewigtigste regelen van het toilet is. Het is eene nimmer te vergeten waarheid, dat op deze wijze, bij een volstrekt gemis van sieraden eene hoogere mate van goeden smaak vertoond en eene betere werking bereikt worden, dan door de prachtigste en op de kwistigste wijze aangebragte versierselen.

»De mode eischt eene verstandige, geenszins eene slaafsche opvolging harer wetten; men kan veel juistheid van oordeel bij de gehoorzaamheid aan hare luimen doen blijken, zoowel in de keuze van den tijd als van de bijzondere modewisseling. Het verraadt gebrek aan verstand en aan takt, iedere nieuwe mode terstond bij hare eerste verschijning aan te nemen: want vele nieuwigheden der kleeding mislukken en worden weder opgegeven, vóór nog dezelve algemeen zijn doorgedrongen, en eene dame kan er wel niet smaakloozer uitzien, dan in eene verlatene mode, die bij haar kortstondig bestaan, niet eens eenige populariteit genoten heeft. De dame, die deze mode aangenomen heeft, moet of dezelve toestand vaarwel zeggen, of zich aan het zoo even vermelde gevaar onderwerpen; en het is dienvolgens zoo wel in betrekking tot spaarzaamheid als tot goeden smaak, raadzaam niet met te grooten haast de modewisselingen te huldigen, die door luim en vindingrijken geest in zoo onafgebrokene opvolging worden voortgebragt.

»Van eenen anderen kant is het echter ook onverstandig, lang te talmen, en de eeuwig verwisselende bloeisems der mode hare zoete geuren te laten verwasemen en dezelven door den wind te laten verstuiven, alvorens die te plukken en te genieten. Vele dames begaan dien misslag; zij onthouden zich behoedzaam van eene te vroege navolging der nieuwigheid, en vervallen in de tegenovergestelde dwaling, hare proselijten te worden, even vóór het bekssluiten; zij geven inderdaad even zoo veel voor hare kleeding uit, als diegene, welke met de mode gelijken tred houden, en zijn evenwel altijd ettelijke maanden jegens hare vriendinnen achterlijk. Zoodanige dames vervallen ook nog in het nadeel dat zij iedere opvolgende mode aannemen, eerst dan, wanneer zij door tijd en omstandigheden, van haren eersten bloei verflenst ontaard is; zij kopiëren haar nimmer in hare oorspronkelijke zuiverheid, maar integendeel met alle ontsierende bijvoegsels, die haar sedert derzelver eerste uitvinding aangehangen zijn. Hoe schoon eene mode ook zijn moge, blijft zij echter hoogst zelden in hare oorspronkelijke schoonheid bestaan; hare ontaardingen van het oorspronkelijk schoon gaan gedurig voort; en, worden ook hare vormen eenigermate behouden, dan toch verschijnt zij in onvoegzame kleuren of in geringere stoffen overgebragt, tot eindelijk het oorspronkelijk idée, tot walgings toe, tot het gemeene is verlaagd.

»Er zijn dames, die, zich gelatende als verachteden zij de mode, en als waren zij vijandinnen der godin, die den regenboog tot haren gordel heeft, doch heimelijk met haar in schikkingen treden en zich met haar weten te verdragen; zij trachten steeds de werking van iedere nieuwmodische kleedingswijze te bereiken, zonder, ook slechts van verre, de minste navolging derzelve te verraden: zij stelen de ideën der *modiste*, waarmede zij omspringen als de heidens met de door hen geroofde kinderen, namelijk zij verminken ze en maken ze onkenbaar, om ze voor hunne eigene te kunnen doen doorgaan.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.